

תאוות התואר מ"מ הייתה מעוררת בחילה, פרס

צילום: יחיאל אלוני

נשים וילדים, "ילדים", המועצה לילד החוסה ועוד. בין המיליונרים שהצטלמו אולי לראשונה בחייהם הם כדוגמני פרסום היו: עו"ד רם כספי, יו"ר טבע אלי הורביץ, יו"ר בנק מזרחי יעקב פרי, מנכ"ל החברה לישראל יוסי רוזן, מנכ"ל קסטרו אתי רורטר, מנכ"ל שטראוס-עלית ארו ויגודמן, מנכ"ל פרטנר עמיקם כהן ויו"ר חברת נילית מיכאל לוי. ההתגייסות למען אל על מילאה בגאווה את עמוס שפירא, מנכ"ל אל על, שצוטט בהודעה שהעביר יחצ"ן החברה, דני רהב: "אני רואה את הצ'טרפותם של בכירים במשק כמחמאה לחברת אל על ומצדיע להתגייסות ולתרומה לחברה הישראלית".

באופן אישי אני מרבה לטוס, וכשאני טס אני נוהג ברוב המקרים לטוס אל על. אני טס אל על כי אני ישראלי, כי אני מכיר טייסים ודיילות של אל על, כי אני אוהב אחרי כל טיסה לקטר על הצפיפות, על זה שאין מקום לירידים, על האוכל המחורבן, על זה שלא תמיד יש מטלית חמה לפני הנחיתה, על התור המתמיד בשירותים, על הנורניקים שמתפללים בצעקות אימים בדיוק כשאני נרדם ושוכי חים שהם הכי קרובים לאלוהים ולא צריך לצעוק ולטלטל לי את הכיסא.

באל על אני ממשיך להרגיש ישראלי. בפעמים המעטות שטסתי בחברה תאילנדית או הולנדית נדהמתי מההבדלים בפינוק הנוסע מצד הצוות ומהתנהגות הנוסעים שלא הורגשו כמעט במטוס. מכורך הנסיבות הפכתי כמוהם למנומס, רגוע וסימפטי להחריד. הרגשתי גוי.

זה לא מטוס, זה אולפן צילום, המודעה

ה"דוגמנים" של אל על נימקו את השתתפותם בקמפיין ב"תחושת הכי בבית בעולם", ב"נוחות" ובעוד כמה ססמאות פטרויותות. וכאן המוקש. כל המיליונרים הנכבדים טסים במחלקות שבהן באמת נוח, מאוד נוח, סופר נוח. גם השירות במחלקות האלו מאוד אישי ומקבלים בו כל מה שרוצים, ובמחלקות שהם טסים בהן אפשר לשבת עם ידיים על המושב ולמתוח רגליים או לסקל אותן אחת על השנייה, כפי שהם נראו בציי לומי הפרסום.

מי שטס במחלקה של ה"פשוטים" לא נהנה מכל ההטבות האלו. אל על תעביר לכל העמותות החשובות את התרומה (פטור ממס). אני בטוח שכל אחד מהמיליונרים שהופיעו תורם הרבה יותר באמצעות החברות שהוא עומד בראשן, והטריק הפרסומי נראה לי וול מדוי. מה זה 3,000 דולר תרומה למי שעושים קופה חודשית של 100-200-300 אלף שקל לחודש ויו"ר תר. מביך.

למי שהביט על צילומי הפרסום ומכיר את הצ'טרפות במטוסי אל על נראתה התמונה שבה הדוגמנים יושבים בנוחיות מדהימה קצת דמונית. אז אל תתבלבלו, הצילומים נערכו באולפן צילום ולא במטוס, והם לא משקפים את המצב האמיתי במטוס. ולקינוח: באתר האינטרנט דה מארקר גיליתי ידיעה קטנה לפיה כל דוגמן קיבל צ'ופר נכבד מאל על, שערכו כמעט פי שלושה מהתרומה "הנדיבה" של אל על לעמותות נזקקות. מסתבר שכל דוגמן קיבל כרטיסי טיסה שווי ערך 8,000 דולר לתפארת מדינת ישראל וחברת התעופה העולמית שלה. לא הייתי פותח חשבון עם אל על אלמלא אירוע שהתרחש לפני כשנה שבו הייתי מעורב. הילד ערן הכט בן השנתיים, שסבל מאי ספיגת כליות והיה בסכנת חיים, נזקק לניתוח השתלת כליה שאמור היה להיערך בבית חולים בארה"ב. בני משפחתו של ערן עשו ימים כלילות להשיג את הכסף שנדרש לניתוח ולשהייה הממושכת של המשפחה בארה"ב.

כשלא נמצא תורם מתאים, ותורמים פוטנציאליים דרשו סכומי עתק עבור כליה, החליטה אמו של ערן, ג'סי, לתרום כליה מגופה להצלת חיי בנה. לפני הנסיעה הגורלית פנתה ג'סי לאל על, חברת התעופה הלאומית האהובה שלנו, סיפרה על המצב הקשה והצורך בעזרה רחופה בהטסת המשפחה. אל על דחתה את בקשת לעזרה.

ג'סי הכט פנתה לחברת התעופה ההולנדית קל"מ עם אותה בקשה. החברה נרתמה מיד למבצע, ומעבר להטסה חינם אף תרמה סכום כסף לעזרה בניתוח וההוצאות הנלוות.

בקרב יחילפו האחים איזי ורדי בורוביץ' את מדינת ישראל בבעלות על אל על. יש מי שכבר דואגים ללכלך את הבורוביצי'ם על "רשעות". כותב שורות אלו מוכן להעיד בשבועה בכל בית משפט שפעמיים פניתי לאיזי בורוביץ' בבקשה להטיס בארקיז שבבעלותו אנשים ללא תשלום. המקרה האחרון, לפני כשנה – אישה עיוורת חולת סרטן במצב קשה שהיה לה חלום לבלות סוף שבוע עם שני ילדיה במלון באילת בה לא ביקרה מעולם. רדי בורוביץ' ה"רשע" לא שאל "מימה-מו", אלא אישר מיד. מילה אחת בעיתון לא הופיעה על זה. זו הייתה נתינה בלי תנאי. מתן כסתר אמיתי.

אז אם יגידו עליך שאתה רשע, "טייק איט איזי, איזי".

נ"ב למען הגילוי הנאות, כותב שורות אלו היה מעורב רב באי אילוני מקרים בהם נזקק לתרומות עבור מקרים רבים אנושיים דחופים מאנשים פריטיים בעלי אמצעים. כל התורמים התנו את מתן התרומה בכך שהדבר לא יובא לפרסום בשום צורה ואופן. יש אנשים עשירים טובי לב בישראל. עובדה. ●

1. לומלא בוקום.
2. בופא"ניק בוסריח.
3. בונופח בועצמו.
4. בונהיג בלוכלוך.
5. בופיץ בזחלות.
6. בוטומטם בלושלים.
7. בוגעיל בלתועב.
8. בופיץ בוגבושקעס.
9. בזחלה בזמארת.
10. בזערך בלושחת.
11. בזפלגה בזנונות.

ביום שני, שמעון, ראיתי אותך בטלוויזיה. הפנים שלך היו כעוסות, "למה אני צריך לוותר?", שאלת בישיבת הסיעה. מנהיג, שמעון, לא צריך לוותר על דברים חשובים, עקרוניים, היסטוריים. על תואר מופקפק חסר חשיבות ונטול סמכות אפשר לוותר, רצוי לוותר. אחרי שתקבל את התואר של ממלא מקום אתה תהיה ממלא מקום של ממלא מקום – אהוד אולמרט. ולאדם ברמה שלך להיות ממלא מקום של אולמרט זה סוף הדרך. הגיע הזמן כנראה שתלך הביתה שמעון.

טייק איט איזי כמה הערות על המהפך הצפוי בחברה הלאומית אל על

במהלך החודש שעבר הריצה חברת התעופה הלאומית אל על קמפיין פרסומי ענק. בקמפיין, שהשתרע על פני עמודים שלמים בכל העיתונים, נראתה אצולת הממון הישראלית יושבת מרווחת ונינוחה על מושבים דמויי מושב מטוס וסיפרו בשבחי החברה, נוחות הטיסה-במטוסייה, היחס המושלם והאווירה הנפלאה. "הדוגמנים", נאמר בתחתית המודעה, ביקשו ש"שכר השתתפותם" במסע הפרסום בסך 3,000 דולר יועבר לגורם חברתי כלשהו, כמו עמותות בטרם, בעצמי, עמותות "לא" ללחימה באלימות נגד